

VARUH

CAP I

i aceste-s cuvintele cărții carele 1
 au scris Varuh, feciorul lui Niriu,
 fiul lui Maaseu, fiul lui Sedechiu,
 fiul lui Asadiu, fiul lui Helchiu,
 în Vavilon, în anul al 5, în 7 ale
 lunii, în vremea care au luat haldeii Ierusa-
 limul și-l arsără pre el cu foc. Și ceti Va- 2
 ruh cuvintele cărții aceștia la urechile Ie-
 honiei, fiul lui Ioachim, împăratul Iudii,
 și la urechile a tot norodul, celor ce veniia
 spre carte, și la urechile celor tari, și fiilor
 împăraților, și la urechile celor bătrîni, și
 la urechile a tot norodul, de la mic pînă la
 mare, tuturor celor ce lăcuiescu la Vavilon,
 pre riul Sudului. Și plîngea, și postiia și 3
 să ruga rugi înaintea Domnului. Și adunară
 argint, pre cît putea a fieștecăruia mîna, 4
 Și trimisără la Ierusalim cătră Ioachim, fe-
 ciorul Helchiei, fiului lui Salom preotul, și
 cătră preoți, și cătră tot norodul, ceia ce
 s-au aflat împreună cu el în Ierusalim, cînd
 au luat el vasele Casii Domnului, cealea ce
 s-au scos den besearică, să să întoarcă la pă-

CAP II

mîntul Iudii la a zecea lui sivan, vase de argint carele au făcut Sedechia, fiul Osiei, împăratul Iudii, După ce au înstriinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, și pre boiari, și pre cei legați, și pre cei tari, și pre norodul pămîntului, de la Ierusalim, și au adus pre ei la Vavilon, și zisără: „Iată, am trimis la voi argint, și cumpărați pre argint arderi-de-tot, și pentru păcat, și tămîie, și faceți mană, și aduceți preste jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului nostru. Și vă veți ruga pentru viața lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și spre viața lui Valtasar, fiiului lui, pentru ca să fie zilele lor ca zilele ceriului pre pămînt. Și va da Domnul vîrtute noao, și va lumina ochii noștri, și vom trăi supt umbra lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar, fiiului lui, și vom sluji lor zile multe, și vom afla har înaintea lor. Și vă rugați pentru noi cătră Domnul Dumnezăul nostru, căci am greșit la Domnul Dumnezăul nostru, și nu s-au întorsu mînia Domnului și urgia Lui de la noi și pînă în ziua aceasta. Și veți ceti cartea aceasta carea am trimis cătră voi, să mărturisiți în Casa Domnului, la zilele praznicului și la zilele vremii. Și veți grăi: ‘A Domnului Dumnezăului nostru e dreptatea, și noao — rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta, la omul Iudii, și la cei ce lăcuiescu Ierusalimul, și împăraților noștri, și boiarilor noștri, și preoților noștri, și prorocilor noștri, și părinților noștri, Pentru care am greșit înaintea Domnului, și n-am ascultat Lui. Și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru, a merge întru poruncele Lui, carele au dat despre fața noastră. Den ziua carea au scos Domnul pre părinții noștri den pămîntul Eghiptului și pînă în ziua aceasta, eram neascultînd cătră Domnul Dumnezăul nostru, și ocăzuiamu ca să nu auzim glasul Lui. Și să lipiră de noi răutățile și blestemul care au rînduit Domnul la Moisi, sluga Lui, în ziua carea au scos pre părinții noștri den pămîntul Eghiptului, să dea noao pămîntu care cură lapte și miare ca ziua aceasta. Și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru, după toate cuvintele prorocilor, carele au trimis cătră noi. Și am mersu fieștecarele întru cugetul inimii lui ceii reale, a lucra la alți dumnezăi, a face reale înaintea ochilor Domnului Dumnezăului nostru.

i întări Domnul cuvîntul Lui care au grăit pentru noi, și pentru judecătorii noștri, ceia ce au judecat pre Israil, și pentru împărații noștri, și pentru boiarii noștri, și pentru omul lui Israil și al Iudei, A aduce asupra răutăți mari, carele nu s-au făcut dedesuptul a tot ceriul în ce chip s-au făcut în Ierusalim, după ceale scrise în leagea lui Moisi, A mînca noi, omul cărnurile fiiului și omul cărnurile featei lui. Și au dat pre ei supuși la toate împărățiile ceale de pren prejurul nostru spre ocară și spre pustiire, întru toate năroadele ceale ce-s împrejurul nostru, unde i-au răsipit pre ei Domnul acolo; și s-au făcut dedesupt, și nu deasupra, căci am greșit Domnului Dumnezeului nostru, a nu asculta glasul Lui. A Domnului Dumnezeului nostru — dreptatea, iară noao, și părinților noștri, rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta. Ceale ce au grăit Domnul asupra noastră, toate răutățile aceste au venit preste noi. Și nu ne-am rugat feații Domnului, a să întoarce fieștecarele de la cugetele inimi[i] lor cei reale. Și preveghe Domnul asupra celor răi, și [-i] aduse Domnul asupra noastră, că drept iaste Domnul preste toate lucrurile Lui care au poruncit noao. Și n-am auzit glasul Lui, a merge întru poruncile Domnului, carele au dat despre fața noastră. Și acum, Doamne, Dumnezăul lui Israil, Care ai scos pre nărodul Tău den pămîntul Eghiptului, cu mîna tare și cu braț nalt, cu seamne și cu minuni, și cu putere mare, și ai făcut Ție nume ca în ziua aceasta, Greșit-am, păgînit-am, făcut-am strîmbătate, Doamne Dumnezăul nostru, preste toate dreptățile Tale; Întoarcă-se mînia Ta de la noi, căci am rămas puțini întru limbi, unde ne-ai răsipit pre noi acolo. Ascultă, Doamne, rugăciunea noastră și umilița noastră, și ne scoate pre noi pentru Tine și dă noao har cătră fața celor ce ne-au înstreinat pre noi, pentru ca să cunoască tot pămîntul că Tu ești Domnul Dumnezăul nostru, căci numele Tău s-au chemat deasupra lui Israil și preste neamul lui. Și caută den casa cea sfîntă a Ta, și ia aminte la noi, și pleacă, Doamne, ureachea Ta și auzi, deschide ochii Tăi și vezi, Căci nu cei morți în iad, de la carii s-au luat duhul lor de la ficații lor, vor da mărire și îndireptare Domnului, ce sufletul cel ce să mîhnește preste mărirea carea merge plecîndu-se și slăbind, și ochii cei ce să sfîrșesc, și sufletul cel flămînd vor da mărire Ție și dreptate, Doamne. Căci nu pe dreptățile părinților noștri și ale împăraților noștri noi oborîm mila înaintea feații Tale, Doamne Dumnezeul nostru. Căci ai

slobozit mînia Ta și urgia Ta la noi, în ce chip ai grăit cu mîna slugilor Tale, prorocilor, zicînd: 'Așa au zis Domnul: Plecați umărul vostru, lucrați împăratului Vavilonului și șadeți pre pămîntul carele am dat părinților voștri. Și de nu veți asculta glasul Domnului, a lucra împăratului Vavilonului, sfîrșire voi face, den cetățile Iudei și den afara Ierusalimului, glas de veselie și glas de bucurie, glas de ginere și glas de nevastă; și va fi tot pămîntul neumblat de cei ce lăcuiesc întru el'. Și n-am ascultat glasul Tău, a lucra împăratului Vavilonului, și ai întărit cuvintele Tale care ai grăit cu mîinile slugilor Tale, prorocilor, ca să scoată oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri den locul lor. Și iată, sînt lepădate la arsura zilei și la înghețul nopții, și au murit în durori reale, cu foamete și cu sabie, și cu trimitere. Și ai pus Casa unde să cheamă numele Tău preste ea, ca ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil și casei Iudii. Și ai făcut la noi, Doamne Dumnezeul nostru, după toată liniștea Ta și după toată îndurarea Ta cea mare, în ce chip ai grăit în mîna slugii Tale, lui Moisi, în ziua care ai poruncit lui să scrie leagea Ta înaintea fiilor lui Israil, zicînd: 'De nu veți asculta glasul Mieiu cu adevărat, sunetul cel mare și mult acesta ți să va întoarce spre micu întru limbi, unde voi răsiți pre ei acolo, căci am cunoscut că nu Mă vor asculta, căci nărodul năsilnic la cerbice iaste. Și să vor întoarce întru inema lor, în pămîntul înstriinării lor, și vor cunoaște că Eu sînt Domnul Dumnezeul lor; și voi da lor inemă, și urechi de vor auzi; și vor lăuda pre Mine în pămîntul înstriinării lor și vor pomeni numele Mieiu. Și să vor întoarce despre dosul lor cel năsilnic și de la ceale reale lucrurile lor, căci îș vor aduce aminte de calea părinților lor, celor ce au greșit înaintea Domnului. Și voi înturna pre ei la pămîntul carele am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și vor stăpîni pre el, și voi înmulți pre ei, și nu să vor împutîna. Și voi întări lor făgăduința veacinică, ca să fiu lor Dumnezeu, și ei vor fi Mie întru nărod, și nu voi mai mișca pre nărodul Mieiu, Israil, de la pămîntul carele am dat lor'.

CAP III

1 **D**oamne Atotțiitoriu, Dumnezeul lui Israil, suflet den strimțuri și duhul trîndăviilor au strigat cătră Tine. Ascultă, Doamne, și miluiaște, căci am greșit înaintea Ta, căci Tu—Cel ce șazi pre veac, și noi—cei ce

perim în veac. Doamne Atotțiitoriu, Dumnezeul lui Israil, auzi dară rugăciunea celor ce au murit ai lui Israil și a fiilor celor ce au greșit înaintea Ta, carii n-au ascultat glasul Tău, Dumnezeului lor, și s-au lipit de noi realele. Să nu-Ț aduci aminte de strîmbătățile părinților noștri, ce adu-Ț aminte de mîna Ta și de numele Tău în vremea aceasta, căci Tu ești Domnul Dumnezeul nostru, și vom lăuda pre Tine, Doamne. Căci pentru aceea ai dat frica Ta în inemile noastre, ca să chemăm numele Tău, și vom lăuda pre Tine întru înstriinarea noastră. Căci am întors de la inema noastră toată strîmbătatea părinților noștri, celor ce au greșit înaintea Ta, noi, astăzi, întru înstriinarea noastră, unde ne-ai sămănat pre noi acolo, spre ponoslu și spre blestăm și spre datorie, după toate strîmbătățile părinților noștri, carii s-au depărtat de la Domnul Dumnezeul lor'. Auzi, Israile, poruncile vieții, băgaț în urechi a cunoaște înțelepciunea! Ce iaste, Israile, de te-ai vechit în pămîntul limbilor? În pămînt striinu te-ai spurcat împreună cu morții? Socotitu-te-ai împreună cu cei de la iadu? Părăsit-ai izvorul înțelepciunei. Pre calea lui Dumnezău de ai fi mers, ai fi lăcuit cu pace în veacinică vreme. Învață-te unde e mîntea, unde e vîrtutea și unde înțeleagerea a conoaște deodată, unde e îndelungarea vieții și traiul, unde e lumina ochilor și pacea! Cine au aflat locul ei și cine au intrat în visteriile ei? Unde sînt boiarii limbilor și cei ce stăpînesc hiarăle lor ceale de pre pămînt? Cei ce cu pasările cerului batjocuresc, și argintul strîngînd, și aurul, la carele au nădejduit oamenii, și nu iaste săvîrșit agonisealei lor? Căci ceia ce argintul meșterșugesc și grijesc lucrul lor, și nu iaste aflare: strînsu-s-au și la iad s-au pogorît, și alții s-au sculat în locul lor. Cei mai tineri văzură lumină și au lăcuit pre pămînt, și calea științii n-au cunoscut, nici au înțeles cărările ei, nici s-au apucat de ea. Fiii lor departe fură de la calea lor, nici s-au auzit în Hanaan, nici s-au văzut în Theman. Nici fiii Agarii, cei ce cercetează înțeleagerea cei de pre pămînt, neguțitorii Meranului și Themanului, și băsnarii, și cei cercetători de priceapere, și calea înțelepciunii n-au conoscut, nici ș-au adus aminte de cărările ei. O, Israile, cîtu e de mare casa lui Dumnezău și îndelungat locul cîștigului Lui! Mare e și n-are sfîrșit, înalt și nenumărat! Acolo au născut uriașii cei numiți, de-nceput făcîndu-se bune la mărime, știind războiul. Nu pre aceștea au ales Dumnezău, nici cale de știință au dat lor, și au perit, pentru că n-au avut în-

țelegciune; perit-au pentru nesfătuirea lor.
 18 Cine s-au suit în ceriu și au luat pre ea și au pogorît pre ea den nori? Cine au trecut decindea de mare, și au aflat pre ea, și va aduce
 19 pre ea pre aur curat? Nu iaste cel ce să știe calea ei, nici cel ce să pomenească căra-
 20 rea ei; Ci Cela ce știe toate știe pre ea și află pre ea cu înțelegerea Lui, Cela ce au
 lucrat pământul în vremea veacului, împlu-
 21 t-au pre el de dobitoace cu 4 picioare. Cela ce trimite lumina și va merge, chemă
 pre ea, și-L ascultă pre El cu cutremur.
 22 Și stealele luminară întru pázile lor și să veseliră. Chematu-le-au pre eale, și ziseră:
 'De față sîntem'. Luminat-au cu veselie Ce-
 lui ce le-au făcut pre eale. Acesta e Dumnezăul nostru, nu să va socoti altul spre Dînsul.
 23 Află toată calea științii și deade pre ea lui Iacov, slugii Lui, și lui Israil, celui iubit de El. După aceasta pre pământ Să ivi și cu oamenii să amestecă“.

CAP IV

1 **A**ceasta e cartea poruncii lui Dumnezău și legea ceaea ce iaste în veac; toți ceia ce o țin pre ea sînt spre viață, iară ceia ce părăsesc
 2 prea ea vor muri. Întoarce-te, Iacove, și te apucă de ea, pasă spre lumina
 3 dempreajma luminei ei. Să nu dai altuia mărirea ta, și cealea ce-ți sînt de folos, la limbă striină. Fericiți sîntem, Israile, căci ceale plăcute lui Dumnezeu noao
 4 conosciute sînt. Îndrăzniți, norodul meu, pomenirea lui Israil. Vîndutu-v-ați limbilor nu spre peire, ce, căci ați mîniat voi pre
 5 Dumnezău, v-ați dat pizmașilor. Pentru că ați întăritat pre Cella ce au făcut pre voi, jîrtvind la draci, și nu la Dumnezău; ați uitat voi pre Cella ce au făcut pre voi, Dumnezăul cel Veacinic, și ați mîhnit și pre cel
 6 ce au hrănit pre voi, Ierusalimul. Văzut-au și cea ce au venit voao urgie de la Dumnezău, și zise: „Auziți, nemearnicele Sionului, pentru că au adus mie Dumnezău plîngere
 7 mare, Pentru că am văzut robirea fiilor miei și featelor, carea au adus lor Cel Veacinic; pentru că am hrănit pre ei cu veselie,
 8 și i-am trimis cu plîngere și jale. Nimeni să nu să bucore pre mine, văduva și cea părăsită de mulți; pustiitu-m-am pentru păcatele fiilor miei, Pentru căci s-au abătut den legea lui Dumnezău, și dreptățile Lui nu le-au cunoscut, nici au mersu pre căile poruncilor lui Dumnezău, nici pre cărările învățaturii întru dreptatea Lui au mers.
 10 Vie ceale nemearnice ale Sionului, și vă aduceț aminte de robimea fiilor miei și featelor, carea au adus lor Cel Veacinic. Pentru că au adus preste ei limbă de departe, limbă fără rușine, și de altă limbă, căci nu s-au rușinat de bătrînu, nici copil au miluit,

și au dus pre cei iubiți ai văduvei, și den feate pre cea singură au pustiit. Și eu ce
 12 putearnică sînt a ajuta voao? Pentru că Cella ce au adus răutățile va scoate pre voi den mîna vrăjmașilor voștri. Păsați, fiilor,
 13 păsați, și eu am rămas pustie. Dezbrăcatu-m-am den veșmîntul păcii și m-am îmbrăcat cu sacul rugii meale; striga-voiu cătră Cel Veacinic în zilele meale. Îndrăzniți, fiilor,
 14 strigați cătră Dumnezău, și va scoate pre voi den silnicie den mîna vrăjmașilor. Pentru că eu am nădejduit pre Cel Veacinic
 15 mîntuirea voastră, și veni mie bucurie de la Cel Sfînt, spre milostenia carea va veni voao de sîrgu de la Cel Veacinic, Mîntuitoriul nostru. Pentru că am trimis pre voi cu
 16 plîngere și jale, și va da mie Dumnezău pre voi cu bucurie și veselie în veac. Că, în ce
 17 chip acum au văzut nemearnicile Sionului robirea noastră, așa vor vedea curînd cea de la Dumnezeul nostru mîntuire, carea va veni preste voi cu mărire mare, cu luminarea Celui Veacinicu. Fiilor, răbdați cu delungarea
 18 cea ce au venit de la Dumnezău voao urgie! Pentru că goni pre tine vrăjmașul tău, și vei vedea a lui peire în grabă, și pre grumazii lor vei încăleca. Cei gingași ai
 19 miei au mersu pre căi vîrtoase, rădicatu-s-au ca o turmă hrăpîită de vrăjmași. Îndrăzniți, fiilor, și strigați cătră Dumnezău, pentru că va fi voao de la Cel ce aduce pomenire.
 20 Pentru că, în ce chip s-au făcut cugetul vostru spre rătăcirea voastră de la Dumnezău, cu 10 părți adaogeti întorcîndu-vă să-L
 21 cercați pre El, pentru că Ceala ce au adus voao realele aduce-va voao cea veacinică veselie, împreună cu mîntuirea voastră. Îndrăznește, Ierusalime, mîngîia-te-va Cel
 22 ce te-au numit! Mișei cei ce pre tine au chinuit și s-au bucurat de cădearea ta, ticăloase cetățile căroro au slujit fiii tăi, ticăloasă
 23 ceaea ce au priimit pre fiii tăi! Pentru că, în ce chip s-au bucurat pre a ta cădeare și s-au veselit pre surparea ta, așa
 24 să va mîhni pre a ei pustiire. Și voiu lua ei bucuria cea de multă gloată, și sămeția ei va fi spre jale. Pentru că foc va veni preste
 25 ea, de la Cel Veacinic, spre zile îndelungate, și să va lăcui de draci cea mai multă vreme. Caută împrejur cătră răsărituri, Ierusalime,
 26 și vezi veselia cea ce vine de la Dumnezăul tău. Iată, vinu fiii tăi pre carii ai trimis, vinu adunați de la răsărituri pînă la apusuri
 27 cu graiul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dumnezău mărire.

CAP V

ezbracă-te, Ierusalime, de veșmîntul jălii și chinuirii tale și îmbracă cu bunăcuviința cei de la Dumnezău mării în veac. Îmbracă veșmîntul

- cei de la Dumnezeu dreptăți, pune mitra
 măririi Celui Veacinic preste capul tău,
 3 Pentru că Dumnezeu va arăta la tot cel de
 supt ceriu strălucirea ta, pentru că să va
 chema numele tău de la Dumnezeu în veac:
 'Pacea dreptății' și 'Mărirea cinstei dum-
 4 nezăești'. Scoală-te, Ierusalime, și stăi
 preste ceale înalte, și caută împrejur cătră
 răsărituri, și vezi pre fiii tăi adunați, de la
 apusurile soarelui pînă la răsărituri, cu gra-
 iul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dum-
 5 nezău pomenire. Pentru că ieșiră de la
 tine pedestri, aducîndu-se de vrăjmași,
 iară-i bagă pre ei Dumnezeu cătră tine
 rădicați fiind cu mărire, ca pre fiii împără-
 6 ției. Pentru că porunci Dumnezeu să să
 smerească toată mägura înaltă și năsipurile
 ceale veacnice, și văile să să împle spre
 netezirea pămîntului, pentru ca să îmble
 Israil întemeiat cu a lui Dumnezeu mărire.
 7 Și umbriră și dumbrăvile, și tot lemnul
 bun-mirositoriu lui Israil, cu porunca lui
 8 Dumnezeu; Pentru că va povățui Dum-
 nezău lui Israil, cu veselie, cu lumina
 măririi Lui, cu milostenia și
 dreptatea cea de la El.

